

Viro Reverendo Et Eruditissimo Dn. Balthasari Apfelio, Amico Candido
Ac Veteri, Ad Parochiam Scherbedam legitimè vocato, M. Johannes
Weitzius, P. L. C. gratulor stilo & animo ... Smalcaldiae, &c. Anno M.
DCIIII.

s. l.

Weitz, Johann

P 2° 00143 (01,404)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00008873

urn:nbn:de:urmel-96d2a217-c2de-4bad-9e83-860170eba6cd-000081134

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

VIRO REVERENDO ET ERVDITISSI-

MO DN. BALTHASARI APFELIO, AMICO CANDI-

DO AC VETERI, AD PAROCHIAM SCHERBEDA-

nam legitimè vocato,

M. IOHANNES WEITZIVS, P. L. C.

gratulor stilo & animo.

ET tamen est aliquis, qui plurima friuola finxit,
Solvit & in dotes ora canina tuas:

Qui, fastuq; odioq; tumens, rabidi impete rictus

Nil meritum allatrat teq; tuumq; caput,

BALTHASAR ò, mihi quem concordia longa cate-

lunxit in abrupta, Nisum uti & Euryalum. (na

Scilicet haud in te virosa calumnia norat

Mittere vipereo spicula felle lita,

Me nisi me ferro cotem redolente feriret,

Ni peteret miseri Pelias hasta latus.

O Musa, ò Charites, ò Phœbe sagittipotens, ò

Præses inoffensi Diua sodalitiū.

Nonne vigere queat, vestro præeunte favore

Qua sata Amicitia est, nonne vigere queat?

Occidat an potius, velut olim solibus agri

Germen in extremo solstitiale solet?

Non ita: Musarum vinclo qua nexa cohaeret,

Nulla dies vel fraus frangat amicitiam.

Sic & noster amor, stabili tibicine fultus,

Perstat, cumq; sua nil statione mouet:

Ut quondam in Vegeso firmis radicibus arbor

Quercea non cœli stat violanda minis.

Nos anima vna duos multis iam rexit ab annis,

Atq; reget, Lethes quando bibemus aquas.

Ergo tuas apage affanias, ter perfide Liur,

Et Siculis gerris qua mage vana crepas.

Ecquid enim inde boni, cum sint hic premia falsi

Nulla, capis, cum tam frigida amas serere?

Quid iuuat, innocui in famam distringere dentes?

Nempe malo alterius parta trophæa tibi.

Aut quid opus, lunonis auem sequi, habere necesse

Si quoq; confusas deinde pudore genas?

De nobis dico: quos passim fundit in ora

Rumor, & alterno stare iuuamine ait.

Ab telum, emisit quod ballistarius Orci,

Tē quasi non præset Musa seuera virum.

Sed bene res tua habet, fidissime BALTHASAR: istas

Discutis, ut micidus Sol radius, nebulas.

Aut veluti, sumi quem nubes prefferat, ignis

Exsuperans noctem vi sibi pandit iter:

Sic tua, quam inuidia textit densissima nubes,

Virtus contemptis prodit ab inuolucris:

Et risus, & postica ludibria sanne,

Pessum das Genii vi potiore tui.

Gaudeat hem, tecum tua quis non gaudia, prote

Concipiatq; bonas ore fauente preces?

Certe ego: qui voueo, sis multa in sacra superstes,

Et tuus in Domino non sine fruge labor.

Optat idem Soceri domus omnis, & omnis Amicus:

Hoc mecum populi vota precantur idem.

II.

Sic est. nullum adeò Rhamnusia nubila vexat,

Quin suda obtingat luce aliquando frui.

BALTHASAR es testis: qui nunc caput altius effers,

Et teris inuidia colla pede imposito.

Nunc iuuat exilium creperis indicere curis,

Et dare pro tumulo questibus Oceanum:

Inuidiaq; altum mussante, probare reapse,

Fidere in hoc te vno, qui bene cuncta FACIT.

Ipse, inquis, FACIET, curarum hac meta mearum est:

Quod cupio, factum, quum volet, ille dabit.

Ipse DEVS pro me FECIT, semperq;, uti fido,

Ipse, meo OSORI, qui male sit, FACIET:

Et mihi qui bene sit, FACIET. Sic macle, sereno

Fer posthinc animo fortis vtrasp; vices.

Ipse simul FACIET, mala ne pessundare te sors,

Sed magis qui sortem sis superare potens.

O quater, ò, quoties non est numerare, beatum,

Curas in DOMINI qui bonitate locat.

S M A L C A L D I A E, &c.

Anno M. DCIII.